

Udtalelse

Stem nej

Lønstigningerne er for små. Økonomerne forudser at reallønnen er sikret, men det er med en lille margin – der skal ikke gå meget galt de kommende 3 år før det ikke holder.

Der er i hvert fald ikke indeholdt en lønstigning, så det er bedre at have 2 fugle i hånden end 5 på taget.

Det har siden OK-11 været de offentlige arbejdsgiveres strategi at fremføre meget aggressive krav om forringelser af de ansattes arbejdsforhold og de faglige organisationers forhandlings- og aftaleret, for så at bløde dem op og sende dem i udvalg. På den måde er det lykkedes de offentlige arbejdsgivere at trække de faglige organisationer lidt nærmere en imødekommelse af deres krav, samt propagandere for deres forslag i offentligheden og derved gøre dem mere spiselige den dag, de bliver indført. Det var også taktikken denne gang.

Mod forventning afviste en socialdemokratisk finansminister at imødekomme organisationernes krav om et lønløft for de lavtlønnede, og da Forhandlingsfælleskabet i forvejen havde besluttet sig til ikke at fremsætte solidariske lønkrav, indeholder ingen af forligene særlige forbedringer for de lavtlønnede. Så meget for lighedsdagsordenen.

Til gengæld dikterede finansministeren en forringelse af reguleringsordningen. Den gælder fremover på alle tre overenskomstområder. Forringelsen indebærer, at de offentligt lønmæssigt altid vil halte efter lønudviklingen på det private arbejdsmarked. Det kaldes privatlønsværn.

Regeringen har endnu engang blandet sig i forhandlingerne ved at signalere at de offentlige ikke må være lønførende og de offentlige budgetter skal overholdes.

Privatlønsværnet er en skandale, der kun favoriserer regeringens økonomiske politik.

Vi har dog bevaret reguleringsordningen men men men...

Forliget indeholder også en langsom udhuling af MED-aftalen som bevirker at nu kan organisationerne blive sat ud på et sidespor igen.

I alle tre aftaler indgår en øget indsats for at forbedre det psykiske arbejdsmiljø. Nærmere betragtet er det gode hensigter og ikke meget andet. Især set i lyset af, at både regioner og kommuner hvert år i økonomiaftalerne presses til at gennemføre besparelser og nedskæringer, der øger arbejdsmængden og arbejdstempoet for den enkelte ansatte. Udrykningsenheder og forskningsaftaler løser ikke det problem, at færre ansatte skal løse stadig flere opgaver.

DERFOR - STEM NEJ.

Vedtaget den 24. marts 2015 af generalforsamlingen i Servicesektoren, FOA Nordsjælland.

Sektorformand Steen Andersen